

SAMENVATTING

Rob Bregman

Ben Wijffelaars kijkt alvast vooruit naar het weekend van 15 en 16 juni, wanneer Succulenta in de botanische tuin van de Universiteit van Utrecht zijn honderdjarig bestaan hoopt te vieren. Volgens Ben kan onze hobby nog wel 100 jaar mee, gezien de kassies met plastic planten die hij zag op een Zuid-Franse begraafplaats.

Theo Heijnsdijk vervolgt zijn serie over de 'Verkade' boeken uit de jaren '30 met *Epithelantha micromeris*. Deze kleine bolcactus, die groeit in een groot gebied in het Amerikaans-Mexicaanse grensgebied, is inmiddels zo bekend dat hij ook een Nederlandse naam heeft: knoopcactus. Dat slaat natuurlijk op het uiterlijk van de plantjes: kleine, ronde, kort-witbedoornde bolletjes. De witte tot roze bloempjes zijn de kleinste van alle cactussen; de fraaie scharlakenrode vruchten daarentegen zijn relatief groot. Deze plant werd in 1849 ontdekt door Charles Wright en in 1856 door Georg Engelmann beschreven als *Mamillaria* (met één m) *micromeris*. In 1922 introduceerden L. Britton en J. Rose de plant in hun nieuwe geslacht *Epithelantha*, omdat de bloemen niet uit de axillen (zoals in *Mammillaria*) maar uit de tuberkels ontspringen. Pas in 1969 werd er een tweede epithelanthasoort beschreven door L. Benson: *E. bokei*. In 2010 publiceerden de Italianen D. Donato en C. Zanovello een studie waarin het aantal soorten werd uitgebreid tot 7, gebaseerd op verschillen van de jeugdvorm.

Bertus Spee behandelt in zijn artikelenserie 'voor het voetlicht' deze keer het geslacht *Lithops*, *Mammillaria albicoma* en *Welwitschia mirabilis*.

Aat van Uijen ontdekte in de Braziliaanse staat Espirito Santo een botanische tuin die was gesticht door de Braziliaanse botanicus Roberto Kautsky. Zijn naam leeft voort in *Schlumbergera kautskyi*, een epifytische cactus die sterk lijkt op de welbekende kerstcactus *Schlumbergera truncata*.

Kees Jan van Zwienen en Kok van Herk vervolgen het verslag van hun reis door Patagonië, een koud en droog gebied in zuidelijk Zuid-Amerika. Achtereenvolgens komen soorten van de geslachten *Austrocactus*, *Maihuenia* en *Maihueniopsis* ter sprake. Madeleine Elizabeth kreeg van een vriendin een vrucht van *Epiphyllum anguliger*, een epifytische cactus met bladachtige, gelobde stengels. Ze zaaide de zaden maar de groei ging zo langzaam dat ze toch maar een volwassen plant heeft gekocht.

Een tweede bijdrage van Theo Heijnsdijk betreft een artikel over de 19e eeuwse Duitse schilder Carl Spitzweg. In een Succulenta uit 1931 zag hij een foto van twee mensen die bewonderend naar een zuilcactus kijken. Dat deed hem denken aan het werk van Spitzweg met een soortgelijke voorstelling, zoals 'der Kaktusfreund', een schilderij uit ca. 1858.

André van Zuijlen is het niet eens met mensen die beweren dat het zaaien van cactussen makkelijk is. De ervaren kweker Aad Vijverberg zegt van wel, maar een zaaitest door 7 deelnemers leverde beduidend slechtere resultaten op. Veel zaden en zaailingen legden het loodje als gevolg van aantasting door schimmels en de larven van sciara-vliegjes.

Volter ten Hoeve brengt een overzicht van de inhoud van andere tijdschriften over succulente planten.

Zoals gebruikelijk in het decembernummer worden alle namen van auteurs, artikelen en plantnamen alfabetisch gerangschikt.

Op de achterpagina bekent Tom Twijnstra dat hij niet stond te juichen toen hij van een vriend een *Euphorbia trigona* cadeau kreeg. Geen aantrekkelijke plant. Dat inzicht veranderde door een andere soort: *Euphorbia obesa*.

R.Bregman@contact.uva.nl